

Adevărul Arad

In direct cu

Agentia pentru supravegherea și protecția mediului

— D-le director Viorel Biscăreanu, problematica protecției mediului a ajuns în centrul atenției opiniei publice, din păcate nu datorită preocupărilor în această direcție a Ministerului Mediului, ci a ceea ce se numește „scandalul deșeurilor de import”. Ce a făcut până la această oră comisia constituită în vederea depistării unor eventuale depozite de astfel de substanțe pe teritoriul județului nostru?

— Cum am comunicat și-n presă și la nivelul județului nostru s-a constituit o astfel de comisie de reprezentanți ai agenției noastre, și Consiliul județean, poliției și vămilor. Ne-am deplasat la cele trei puncte de intrare în țară (Nădlac, Curtici și Vârșand) și au fost verificate mii de declaratii vamale. Deocamdată, nu am depistat nimic ce ar putea privi județul nostru. Poate doar faptul că două dintre camioanele „de Sibiu” au intrat prin Vârșand și unul prin Nădlac. Singura chestiune ar fi cantitatea mare de cauciucuri uzate ce au intrat în județ. Pot să vă spun că și la noi s-au făcut propuneri, intervenții, pentru aducerea unei stații de incinerare a gunoaielor ori a unor nămoluri de la stațiile de epurare din Occident. Nu ne-am dat însă acordul. Am refuzat orice discuție.

— Spre deosebire de alte județe, Aradul, dacă facem abstracție de CICH, nu a avut probleme deosebite în ce privește poluarea. Cum apreciați situația din județ sub acest aspect?

— Problema cea mai serioasă pentru noi a constituit-o Combinatul Chimic. Din punct de vedere al poluării, problema e rezolvată, prin închiderea lui. Avea o influență nefastă asupra apelor de suprafață și aerului din zona limitrofă, Lipsa instalațiilor

eficiente de epurare ne-a creat probleme și cu râul Mureș. Practic, de la închiderea lui nu mai avem nici un poluator important. Să nu uităm însă stațiile de epurare care nu funcționează corespunzător, în așa fel încât ceea ce evacuează în cursurile de apă să corespundă baremurilor admise în autorizația de funcționare.

— O altă problemă, dar tot din domeniu: surse poluante pe teritoriul municipiului. Cum se împacă ideea de aeroport internațional cu cea de „cloacă a orașului” ce se află în vecinătatea lui?

— Stația de epurare a municipiului a fost concepută de foarte multă vreme. Nu s-au făcut extinderi la ea și are încă o capacitate corespunzătoare. Cât despre lucrările ce se vor face la aeroport, acestea trebuie corelate cu lucrarea din zonă pentru că încă nu putem discuta despre mureșul ei.

— Să nu uităm de canalele colectoare Mortăreț, Tiganca, ori Ier.

— Aici avem într-adevăr probleme. Unele vor fi rezolvate prin îngroparea lor. Cât privește „parfumul” ce se simte la ieșirea din Arad spre Nădlac, el provine de la stația de epurare a platformei industriale de N-V care nu funcționează la parametri proiectați. Această stație e în administrarea SC Indagrara care nu a reușit, în pofida sancțiunilor aplicate, să pună în funcțiune treapta biologică de epurare. Asemenea probleme am avut și la Avicola din zona Aeroportului. Am avut o acțiune de o săptămână, cu 5-6 amenzi aplicate. Se încearcă ceva, dar și ei nu o

DORU SAVA

(Cont. în pag. a III-a)

MAPAMOND

- Președintele Rusiei, Boris Elțin, a sosit la Washington, unde va discuta cu președintele George Bush problema reducerii arsenalelor strategice nucleare ale celor două țări și diferite aspecte pe care le îmbracă relațiile dintre ele.
- Ministrul bosniac al a-

facierilor externe, Haris Siladzici, a cerut Consiliului de Securitate al ONU să autorizeze folosirea forței pentru a se pune capăt „agresiunii sârbe” împotriva Bosniei și Herțegovina.

● Primul președinte al noii Iugoslavii (alcătuită doar din Serbia și Muntenegru) este scriitorul Dobrița Ciosici, ales, luni, în această funcție de Parlamentul federal.

● Prin decret, președintele Elțin l-a numit pe Egor Gaidar la conducerea Guvernului Federației Ruse.

● Parlamentul nipon a adoptat o lege ce permite trimiterea de trupe japoneze peste hotare, în cadrul operațiunilor de menținere a păcii întreprinse de Națiunile Unite.

● Examinând situația din fosta Iugoslavie, miniștrii afacerilor externe din țările CEE, întruniți în sesiune la Luxemburg, au cerut „crearea unei zone de securitate, cuprinzând Sarajevo și aeroportul acestui oraș”.

● În perioada 16-19 iunie, la Viena se va desfășura un congres al celor mai importante organizații irakiene de opoziție. Principalele puncte înscrise pe ordinea de zi a reuniunii vor fi: alegerea unui executiv, formularea unui plan vizând punerea unui capăt regimului lui Saddam Hussein și înlocuirea acestuia cu conducerea parlamentară constituțională.

L. IERCAN

(Cont. în pag. a III-a)

Cotidian independent — J 02/nr. 1886/1991

ANUL IV | Nr. 649

MIERCURI, 17 Iunie 1992

4 pag. — 10 lei

Comedia continuă

Paul Morand spunea despre România: „E o țară tragică unde totul se sfârșește comic”. Ea urma urmelor, această afirmație cu tentă de butadă poate însemna două lucruri total diferite. Ori noi, românii, avem o viziune superioară a existenței și privim cu detașare, chiar cu umor, tragismul vieții, ori, în fața gravelor probleme cu care se confruntă societatea românească, simțem neseriosii până la a ne bate joc de propria existență.

Prima interpretare ne poate duce cu gândul la practica vechilor daci care sfârșeau înmormintările (aspectul tragic al vieții — moartea) în mare veselie. Am păstrat și noi practica respectivă, de multe ori, eu însumi am văzut înmormintări care sfârșeau cu un chef bine țintit cu țuică și vin. După plins, o porție de ris. Plinsu-risu, îmbinare de tragedie și comedie.

Nu știu dacă situația actuală a României poate fi definită tragică, dar dramatică îi putem zice. O privim noi ca atare? Încercăm să

scoatem din norul căruța împotmolită? Parlamentul României a ținut loc, doi ani de zile, de spectacol de teatru. De proastă calitate. Cu casa închisă. Ultimul spectacol a fost un gen de dramă comică și s-a intitulat „Alegerile în Ro-

COMENTARIU

mânia”. Au jucat personaje individuale și colective numite partide. Regia a fost semnată la Cotroceni, în cea mai mare parte. Căci au mai fost și alți regizori. De aci, mai multe viziuni scenice, care au dus, în final, la o reprezentare de cel mai prost gust. Actorii din FDSN, PNL, PDAR au jurat credință patriei și alegerilor imediate, dar au uitat după circa cinci minute și au jurat pe Biblia de la Cotroceni. Pentru ei acolo se con-

centrează interesele naționale. Că aceștia au încercat să joace rolul patriotului și au eșuat în cel al patriotardului demonstrează cabotinismul și lasitatea grupurilor respective.

Situația nu s-a sfârșit comic, de această dată, deși era dramatică, așa că d-l P. Morand n-a reușit să ne definească până la capăt. De data aceasta, ca și în alte dați, Parlamentul român a eșuat în ridicol și grotesc.

La urma urmelor, dacă alegerile vor fi în septembrie și nu în iulie, poate că nu e sfârșitul națiunii române. Dar dacă încercăm să defnim o anumită parte a parlamentarilor români, nu putem să-i numim decât cameleoni, lași (refuzul votului nominal), demagogi și mnați de interese personale.

Ce a învățat poporul român din piesa jucată de parlamentari? Oare a înțeles că anumite partide și

L. IERCAN

(Cont. în pag. a II-a)

E soare, e cald, e bine...

Foto: M. CANCIU

Evreii vor un deputat în Parlamentul României

D-l FELDER HARRY, președinte al Asociației Evreilor din România, victime ale holocaustului, fiiala Arad, a dorit în cele de mai jos să prezinte unele probleme cu care se confruntă evreii din Arad și România.

Rep.: Participând la una din ședințele asociației dvs. am înțeles că aveți cam multe nemulțumiri. Să încercăm să le punctăm pe cele mai importante.

F.H.: Scopul asociației noastre este să dăm glas revendicărilor formulate de evreii care au fost prizoniți în perioada 1939-1945. Am încercat în fel și chip să luăm legătura cu autoritățile statului. Ne-am adresat Comisiei juridice a Senatului României printr-un memoriu, în ziua când pe ordinea de zi a Senatului figura discutarea Legii veteranilor de război.

Rep.: Cum faceți apropieră între cazul evreimii și cazul veteranilor de război?

F.H.: Noi, evreii, care nu am fost găsiți „demni” să purtăm haina militară, am adus și noi aportul nostru la efortul făcut de armata română, am avut și noi jertfe în această perioadă grea, fiind folosiți la cele mai diverse munci: construirea de adăposturi antiaeriene, săparea de șanțuri antitanc, construcții de șosele și căi ferate etc. De aceea, considerăm că și noi am avea dreptul la subvenții reparatoare, iar munca obligatorie prestată de noi în timpul războiului să fie recunoscută ca atare, beneficiind de statutul de veterani de război, sau ceva similar.

Rep.: Astăzi toată lumea cere ceva. Din câte înțeleg

solicitarea dvs. se adresează guvernului român. Nu spun că nu aveți argumente, doar că cineva ar trebui să le prezinte. Nu vă ajuta d-l Moses Rosen?

F.H.: Populația germană și românească dizlocată după război primește compensații. Foștilor deținuți politici (e vorba de cei deținuți după 6 martie '45) li se recunoaște perioada de persecuție și detenție, primind și dinșiși niște compensații. Numai nouă nu ni se recunoaște nici un drept, deși argumente sînt suficiente. În ceea ce-l privește pe d-l Moses Rosen, am încercat, prin intermediul Comunității locale a evreilor, să intrăm în dialog cu dînsul în această problemă. Ni s-a transmis că dumnealui nu se „amestecă” în această problemă.

Rep.: A motivat neamotcut?

F.H.: Nul Cu toate că dînsul s-a erijat în conducător

